

Ковбаска, дикобраз і згодлива пані G

*Найцікавіше від першовідкривачів
сексуальних реакцій людини*

Алберт Р. Шедл був найпершим у світі експертом зі статевої активності маленьких лісових звіряток. Якщо ви навідаєтеся до бібліотеки Інституту досліджень сексу, статі та відтворення імені Кінзі при Індіанському університеті в Блумінгтоні, то знайдете там шість бобін з аудіозаписами «копуляції та посткоїтальних поведінкових реакцій скунсів і енотів», зробленими Шедлом. (Поряд ви також знайдете записи 1959 року «Звуки під час гетеросексуального злягання» та плівку «Сесія записів мастурбації об'єкта 127 253», що, вочевидь, пояснює, чому ніхто ніколи не прагне послухати енотів.)

Шедл працював біологом в університеті Баффало в 1940-х і 1950-х роках — до того часу, як біологія збагнула більшість таємниць життя на Землі. І якщо тепер біологи без перерви розглядають крізь растрові мікроскопи білкові рецептори чи впорядковують гени, біологи в п'ятдесятих роках могли лише помістити деяких тварин у вольєр і спостерігати за їх-

німи заняттями сексом. У своїй статті про шлюбні звичаї дикобразів, написаній у 1948 році для «Journal of Mammalogy», Шедл заявив: «Ще багато фактів про цих цікавих тварин чекають на відкриття». Саме Шедл спростував міф про те, що дикобрази змушені злягатися передом одне до одного; насправді самиця оберігає самця від своїх голок, закинувши хвоста собі на спину, наче щит.

А ось ще один факт про дикобразів, відкритий Шедлом під час спостережень за Шпичкою, Джонні, Моді, Північником і Дідуньо у вольєрі університету Баффало: один із самців під час сексуального збудження «зводиться на задні лапи і хвіст та йде до самиці... з повністю ерегтованим пенісом». (І чому мені здається, що це був Дідуньо?) Потім пішов опис того, що Шедл назвав незвичним «душем із сечі», та я позбавлю вас подробиць. На додаток, улюбливий дикобраз може стрибати «на одній передній і двох задніх лапах, водночас другою передньою триматися за свої геніталії».

Я веду до того, що коли ви прагнете второпати сексуальні реакції людей, то вивчення тварин, мабуть, не найефективніший спосіб. Проте багато років науковці, остерігаючись соціальної цензури і проблем з кар'єрою, саме так і вивчали секс. Як завжди, перед тим як наука наважиться щось випробувати на людині, вона спершу береться за тварин. І це забрало чимало часу, поки наука осмілилася зробити об'єктом дослідження сексуально збуджену людину. Навіть безстрашний Алфред Кінзі провів не один тиждень у мандрах, знімаючи на камеру секс тварин для вивчення. Особливо плідними виявилися польові дослідження в Орегонському державному сільськогосподарському коледжі, де він зняв 4000 футів кіноплівки

достоту «жереб'ячого фільму»¹ з великою рогатою худобою, вівцями й кроликами, хоч власне жеребців там не було. Зважаючи на малу тривалість сексуальних зв'язків у більшості тварин, дослідники довідалися небагато. Тому все це зводилося до висновку, що стосовно сексу люди лише ще один різновид ссавців. «Усі види сексуальної поведінки, що ми їх спостерігали й вивчали в людей, можна знайти й у тварин», — написав колега Кінзі Ворделл Помрой, що очевидно ніколи не заглядав до Yahoo Clown Fetish Group².

У сорокові й п'ятдесяті роки чимало науковців перейшли від простого спостереження за сексом у тварин до вивчення його в лабораторіях. Не хочу вдаватися в подробиці їхніх експериментів, бо: а) вони дають мало інформації про людей та б) вони моторошні. Дослідження, що містить такий висновок як «видалення очей і нюхових цибулин та розтин завитки вушної раковини, не усуває копулятивних реакцій у кішки чи кролиці», може розповісти нам хіба що про садизм людських істот, але аж ніяк про парування в людей.

Переважна більшість вважає, що першим, хто наважився торкнутися ногою потенційно киплячих вод досліджень сексуальних реакцій людини, був Вільям Мастерз (з допомогою своєї колеги, а згодом і дружини Вірджинії Джонсон). Проте задовго до того, як імена Мастерза, Джонсон і Кінзі стали загальновідомими, Роберт Лату Дікінсон чинив немислиме у своєму сонячному й життєрадісно обладнаному гінекологічному кабінеті в Бруклін-Гейтс у Нью-Йорку. З 1890 року Дікінсон докладно записував сексуальні

¹ Гра слів — 1) *stag* (англ. — олень-самець, жеребець); 2) *stag film* (англ. сленг) — порнофільм. — Прим. пер.

² Yahoo Clown Fetish Group — спільнота любителів клоунських фетишів на сайті www.yahoo.com. Налічує 642 члени, і це число зростає.

оповідки своїх пацієнток, починаючи з первинного огляду. Це були представниці всього діапазону жіноцтва на зламі століть, зазвичай заможні, але він також приймав і на благодійних засадах. Деякі з цих оповідок дивовижно інтимні.

Суб'єкт 177

1897 р. ...У 16 років... спала з іншою дівчиною (вони мастурбували одна одній), посмокувала її соски... Перший коїтус у 17 років, і відтоді займалася мастурбацією вульви, вагіни, шийки матки, молочних залоз... Пестування клітора приносить сильне задоволення — найкраще спершу пестити клітор, потім шийку матки вказівним пальцем другої руки... Клітор не дуже великий, але ерективний, користувалася прищипкою й ковбаскою...

У передмові до однієї зі своїх книжок Дікінсон пише, що його надихнули й заохотили «відверті розповіді» деяких пацієнток, що мешкали в багатоквартирних будинках. Ті жінки не лише з легкістю говорили про свою сексуальність, а й деякі з них дозволяли себе обстежувати (і завжди в присутності медсестри).

Суб'єкт 315

1929 р. За тиждень після менструації досягла оргазму: ноги схрещені — кожних 1–2 секунди двома пальцями робила пестливі, поступальні рухи приблизно на дюйм — натиск не сильний, разом з тим похитування таза, стискання м'яз-а-підіймача та аддукція стегон — ритмічно,